

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, declarat de avocatul Oleg Bondarenco, în numele inculpatului

*Nicolaev Grigore Grigore, născut la
06 mai 1986, originar și locuitor al s. Lalova, r-nul Rezina,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 20 mai – 09 iulie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>30 iulie – 26 noiembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>28 ianuarie – 12 martie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 09 iulie 2013, Nicolaev Grigore a fost condamnat în baza art. 327 alin. (1), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Nicolaev Grigore, activînd în funcția de supraveghetor al Serviciului Regim și Supraveghere a Penitenciarului nr.17 Rezina, numit în funcția respectivă în baza Ordinului Șefului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 86 ef din 18.10.2005, prin urmare în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal fiind persoană publică, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, încălcînd prevederile art. 22 al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036-XIII din 17.12.1996 care îl obligă să respecte normele eticii profesionale, să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare și pe teritoriile aferente; prevederile pct.46 al

Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului, textului jurământului, Regulamentului privind modul de depunere a jurământului, listei gradelor speciale și modelului legitimației de serviciu pentru efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 950 din 14.10.1997 care îl obligă să respecte cu strictețe legislația, cerințele jurământului, statutelor, ordinele șefilor, să țină la autoritatea de colaborator al sistemului penitenciar, să respecte ordinea de statut, să întărească disciplina, să fie cinstit și sincer, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară; prevederile pct.2 al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.308 din 19.03.1998, care îl obligă să respecte cu strictețe Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare și jurământul, să execute întocmai și la timp prevederile statutului, regulamentelor și instrucțiunilor, ordinelor și dispozițiilor primite, să păzească bunurile materiale și tehnica încredințată, să fie onest și obiectiv, să fie sobru și exigent față de sine însuși, să oprească pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorilor sistemului penitenciar, contrar acestor obligații și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 15.02.2013, inculpatul, fiind în înțelegere prealabilă cu condamnatul Artin Andrei care se deținea în penitenciarul nr. 17 Rezina, avînd scopul transmiterii în penitenciar către condamnatul Artin Andrei de la persoanele cunoscute acestuia a sumei de bani în mărime de 800 lei, a unui telefon mobil de modelul „Nokia” și a unei cartele de telefon SIM de marca „Orange”, lucruri care în corespundere cu prevederile pct.5,9,17,23 al Anexei nr.7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr 583 din 26.05.2006, sunt interzise spre transmitere deținuților, a încălcat intenționat prevederile pct. 260 și pct. 261 al Regulamentului Serviciului de luptă al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 106 din 06.03.2003 și nu a efectuat atît pîna la intrevvedere, cît și după întrevvedere deținutului Artin Andrei cu concubina sa Burlacu Oxana percheziția completă a deținutului Artin Andrei și nu a efectuat controlul riguros al coletelor transmise către deținutul Artin Andrei, tolerînd astfel intenționat introducerea în penitenciar către condamnatul Artin Andrei a lucrurilor interzise spre uz și păstrare, precum și personal a transmis deținutului Artin Andrei a unei cartele de telefon SIM „Orange” primite în aceeași zi anterior de la cunoscutul deținutului Artin Andrei pe numele Carauș Andrian, ca rezultat tratînd preconcepuit deținutul Artin Andrei față de ceilalți deținuți ai penitenciarului care beneficiau de primirea coletelor și obiectelor permise transmiterii, fapt pentru care la aceeași dată, imediat după etaparea deținutului Artin Andrei în celula în care se deținea a primit de la ultimul pentru uz personal un pachet de țigări de marca „Kent”, suma de bani în mărime de 200 lei și o cantitate de cafea în mărimea aproximativă de 5 grame.

Prin acțiunile sale inculpatul a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, acțiuni exprimate prin discreditarea gravă a autorității și imaginii colaboratorului Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al

Republicii Moldova în societate și a funcției publice deținute, încălcarea flagrantă a regimului de detenție al deținuților de către însăși persoana care asigură acest regim de detenție și oferirea posibilității deținutului de a păstra asupra sa lucruri interzise - telefonul mobil și cartelă SIM, ceea ce înseamnă crearea de posibilități acestuia de a ține legătura cu societatea de care a fost izolat prin sentință definitivă de judecată, folosirea telefonului mobil în scopul intimidării persoanelor care au contribuit la înfăptuirea justiției în cazul aceluiași deținut și nu în ultimul rând, posibilitatea deținutului de a contacta cu anumite persoane din afara penitenciarului în scopul organizării evadării sale din locul de deținere și a banilor care pot fi folosiți în scopuri infracționale în locurile de recluziune.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la ieșire din celulă condamnatul Artin, ca semn de mulțumire, i-a dat un pachet de țigări și un pliculeț confecționat manual din hârtie cu cafea. A ieșit din celula lui Artin și a încuiat ușa. Nu se permite acceptarea cărorva obiecte de la deținuți în semn de mulțumire conform obligațiilor de funcție. Dar, din grabă, nici nu a bănuit ce face, a fost spontan. Pachetul de țigări Artin l-a scos din buzunar nu din colet.

Martorul Artin Andrei a declarat că cu 2 zile înainte de anul nou 2013, a avut o înțelegere cu inculpatul să-i aducă rachiul în penitenciar, pentru o recompensă de 200 lei. În timpul întrevederii a primit coletul de la Carauș Andrian, a luat pachetele și a ajuns în celulă împreună cu Nicolaev, i-a transmis acestuia pachetul cu țigări și cu bani, Nicolaev i-a spus că cu rachiul nu s-a primit în rest e tot normal. După aceasta Nicolaev a ieșit din celulă.

Instanța a concluzionat că vina inculpatului este dovedită și de materialele cauzei cum ar fi procesul-verbal de percheziție și ridicare din 15.02.2013, cu foto tabelul anexă, și a încadrat acțiunile lui în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de lipsa circumstanțelor agravante și antecedentelor penale, că inculpatul este caracterizat satisfăcător, întreține doi copii minori, și a conchis că corectarea lui este posibilă prin condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Oleg Bondarenco a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că inculpatul nu a participat la verificarea coletului transmis deținutului Artin, iar martorul Ludmila Baidan, care personal a verificat acest colet a declarat că el nu conținea obiecte interzise.

Abaterea regulamentară comisă, adică acceptarea nehibzuită de către inculpat a unui prezent(cadou) din partea deținutului Artin, pentru exercitarea regulamentară atribuțiilor de serviciu, a fost o provocare și nu poate fi calificată ca infracțiune.

Instanța neîntemeiat nu a supus aprecierii critice, defavorabile părții acuzării, administrarea înregistrărilor din camerele video instalate în localul de predare-primire a coletelor din cadrul P-17.

Instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul este caracterizat pozitiv, neîntrerupt a activat în Departamentul Instituțiilor Penitenciare, P-17 Rezina în perioada anilor 2005-2013, pe parcursul activității sale are mențiuni, deține "Diploma de Onoare" și insigna "Eminent al Serviciului Penitenciar", are la întreținere 2 copii minori, se bucura de stimă și autoritate înaltă în satul Lalova unde domiciliază, este consilier local și activ participă în dezvoltarea localității.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, sunt admisibile și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției nu corespund adevărului, fiind depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală.

Declarațiile martorului Baidan Ludmila, că ea a fost mereu de față în timpul percheziționării coletului transmis de către Carauș și că personal a deschis banca de cafea adusă de către Carauș în coletul său, a scos capacul și verificând și sub plasticul capacului și că Nicolaev nu a vorbit deloc cu Carauș, sunt date cu scopul de a-l ajuta pe inculpat să se eschiveze de răspundere penală deoarece nu corespund realității, dânsa fiind coleg de serviciu cu Nicolaev Grigore.

Declarațiile martorului Baidan Ludmila au fost combătute prin declarațiile martorilor Artin Andrei, Carauș Andrian, Burlacu Oxana, Guțu Igor, Leșenco Andrei, Taban Dumitru și Cogălniceanu Constantin, acestea în ansamblu sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează cu celelalte probe din dosar.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul săvârșirii pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, de motivul infracțiunii săvârșite și de persoana inculpatului.

5. Avocatul Oleg Bondarenco a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a specificat că încălcarea regulamentului, admisă de inculpat, pe care acesta o recunoaște, constând în neefectuarea percheziției corporale a deținutului Artin după întrevvedere acestuia cu Oxana Burlacu, nu a generat acel prejudiciu invocat de procuror - facilitarea transmiterii deținutului obiectelor interzise.

Andrian Carauș a transmis deținutului Artin obiecte interzise prin intermediul coletului adus de acesta și predat spre verificare și recepție în localul de recepție a coletelor al P-17 Rezina, colaboratorilor responsabili ai penitenciarului la acel moment - Ludmila Baidan și inculpatul.

Astfel, inculpatului nicidecum nu-i poate fi imputată omisiunea, încălcarea de neverificare, intenționată sau din neglijență, a coletului transmis de Carauș, în care se conțineau obiecte interzise, odată ce procedul verificării coletului a fost efectuat de către un alt colaborator responsabil din cadrul P-17 Rezina - Ludmila Baidan.

La fel de importantă este declarația Ludmilei Baidan că anume ea a verificat în mod minuțios și regulamentar banca de cafea "Yacobs" sub aspectul posibilei prezenței în ea a obiectelor interzise - verificarea de sub capac precum și verificarea prin intermediul dispozitivelor tehnice speciale a conținutului băncii, nefiind depistate substanțe străine sau obiecte interzise.

Deci, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii

Ambele instanțe nu au supus unei aprecieri critice contradicțiile serioase și evidente între declarațiile martorilor Artin și Carauș.

Sunt temeuri de a presupune că au existat „colaborări active” între Artin și Serviciul Operativ al P-17 Rezina.

Instanțele au neglijat circumstanțele relevante despre personalitatea inculpatului, care este caracterizat pozitiv ca colaborator al sistemului penitenciar, cât și ca persoana. În mod neîntrerupt a activat în Departamentul Instituțiilor Penitenciare, P-17 Rezina în perioada anilor 2005 -2013, având mențiuni, deține "Diploma de Onoare" și insigna "Eminent al Serviciului Penitenciar", are la întreținere doi copiii minori. Este căsătorit și se bucura de stimă și autoritate înaltă în satul Lalova unde domiciliază, este consilier local și activ participă în dezvoltarea localității.

Instanțele nu au supus aprecierii critice și defavorabile părții acuzării neadministrarea înregistrărilor din camerele video instalate în localul de predare-primire a coletelor din cadrul P-17.

Instanța de apel nemotivat a apreciat critic declarațiile martorilor Baidan și Cogîlniceanu.

Într-adevăr, inculpatul a acceptat pachetul de țigări și pachetul de cafea propus de către Artin după ce ultimul a recepționat colete, însă fără ca acest pachet de țigări să fie primit ca recompensa pentru servicii de transmitere a obiectelor interzise, pentru simplu motiv că inculpatul nu a acordat lui Artin asemenea servicii. Mai mult, inculpatul nu cunoștea că în pachetul de țigări Artin a ascuns banii și în ce scop, iar dacă avea să le depisteze în pachetul de țigări imediat raporta șefului superior. Or, fiind reținut imediat după ce a ieșit din celula lui Artin, inculpatul benevol a prezentat toate lucrurile pe care le deținea asupra sa, recunoscând că pachetul de țigări i-a fost oferit de Artin. Inculpatul a mai explicat că în locurile de detenție există un astfel de obicei când deținuții, care beneficiază de colete, uneori în semn de mulțumire cadonează supravegheatorilor ceva nesemnificativ de genul pachetele de cafea, ceai, țigări, bomboane, etc.

Prin urmare, abaterile săvârșite de inculpat prezintă încălcări disciplinare ale prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 583 din 26.05.2006, și care s-au manifestat prin neefectuarea percheziției corporale deținutului Artin, după întrevvederea acestuia cu vizitatorul O. Burlacu, acceptarea primirii de către el de la deținutul Artin a

prezentului în forma de un pachet de țigări și a unui pachetel de cafea, acestea fiind fapte ilicite contravenționale sau disciplinare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală – pe parcursul examinării cauzei s-a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că, în recursul ordinar avocatul a invocat în drept temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din prezenta decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanței că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, și care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei săvârșite de inculpat, cu indicarea respectivei norme de drept, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Astfel, recursul ordinar, în această parte, nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (pct. 5 din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă

că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile martorilor Artin Andrei, Carauș Andrian, Burlacu Oxana, Guțu Igor, Leșenco Andrei, Taban Dumitru și Cogălniceanu Constantin, procesul-verbal de percheziție și ridicare din 15.02.2013, cu foto tabelul anexă, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel și recursul ordinar (*pct. 3 și 5 din decizie*).

La fel, instanțele au ținut cont, la stabilirea pedepsei inculpatului, de prevederile art. 61, 75, Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, că faptelor săvârșite de inculpat s-a dat o încadrare juridică corectă, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Oleg Bondarenco împotriva sentinței Judecătoriei Militare, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, în privința inculpatului Nicolaev Grigore Grigore, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 23 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, declarat de avocatul Oleg Bondarenco, în numele inculpatului

*Nicolaev Grigore Grigore, născut la
06 mai 1986, originar și locuitor al s. Lalova, r-nul Rezina,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Oleg Bondarenco împotriva sentinței Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, în privința inculpatului Nicolaev Grigore Grigore, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 09 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun